

דף סט.

עין משפט א.

יו"ד סימן רסז סעיף פא

סא. עב. הכותב לשפחתו המעוברת הרי את בת הורין אבל ולדך עבד דבריו קיימין^י, ואם כתב לה את שפחה, וולדך בן הורין לא אמר כלום.

עין משפט ב.

אה"ע סימן ד סעיף כ

ב. כב. ממזר שבא על גויה הולד כמותה ואם נתגייר בן זה הולד כשר^כ ולכתחילה ממזר נושא שפחה לטהר זרעו.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רסז סעיף יד

יד. יח. אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג^ל, והיינו לקנות גופו לשאר דיני עבד, אבל היכא שקנה אותו השבאי למעשה ידיו בדינא דמלכותא כגון שנשבה במלחמה שמכרוהו גובי המס יכול הישראל לקנותו למעשה ידיו. ויכול לתת לרבו דמי שוויו או די מקנתו הפחות שבניהם^מ ויוצא ממנו גם ממעשה ידיו.

עין משפט ד.

אה"ע סימן ד סעיף כ

עיין לעיל עין משפט ב

י. מברייתא קידושין דף ס"ח ע"א, וכחכמים, וכתבה הרי"ף בפ"ד דגיטין, והטעם דהעובר בטל לגבי אמו, ונגרר אחריה אבל אין האם נגרת אחרי העובר. ש"ך ס"ק ע"ה.

כ. מקידושין ס"ט כ"ט. והרמב"ם כתב דלא גזרו על ממזר איסור שפחה מפני תקנת הבנים. ולר"ת משום דממזר אקדיש ועומד. ואין בו הלאו דלא יהיה קדש. וממזרת אסורה לעבד שהולד הולך אחריה וממזר, דעבד אין לו יחוס. ומכיון שאין כאן תקנת הולד לרמב"ם. כ"כ הח"מ מהר"ן אך להר"ן בשם ר"ח מותרת ממזרת בעבד. וכן הוא בתוס' גיטין מ"א כ"כ הב"ש.

ל. מברייתא בערכין דף כ"ט ע"א. ונלמד מהפסוק "עד שנת היובל יעבוד עמך".

מ. וכל זמן שלא נתן מקנתו או שוויו מעשה ידיו לרבו הישראל, ואפי' שמעשה ידיו שווים יותר מדמי מקנתו או שוויו. כ"כ הש"ך בס"ק כ"ו.

עין משפט ה. אה"ע סימן ד פעיף יח

יח. יט. ממזר שנשא ישראלית או ההיפך הבן ממזר לעולם.^ג

עין משפט ו. אה"ע סימן ה פעיף א

א. א. כהנים, ליום וישראלים מותרים זב"ז והולד אחר הזכר.^ס

עין משפט ז. אה"ע סימן ה פעיף א

עיין בסעיף הקודם

אה"ע סימן ה פעיף ב

ב. ב. לוי, חלל וישראל מותרים זב"ז והולד אחר הזכר.

עין משפט י. אה"ע סימן ד פעיף לא

לא. לז. אפי' בעיר שכולם ישראל ונמצא אסופי מהשוק, ואין הוכחה שהושלך לשם מיתה הרי זה ספק ממזר, אבל אם ישנה הוכחה שלא הושלך לשם מיתה כגון מהול או אבריו מתוקנים או על עץ שאין חיה יכולה להגיע אליו, או הושלך בביהכנ"ס או בצידו ר"ה^ע אין בו משום אסופי אלא הושלך משום רעבון וכשר הוא ואם ישנה הוכחה שהושלך לשם מיתה הוי ממזר.

ג. ממשנה יבמות ס"ו ע"ב וע"ח ע"ב.

ס. מקידושין ס"ט.

ע. הקשה הנו"ב בסי' ז' ד"ה ועוד מדוע לא יהיה דינו שתוקי אחרי שיצא מכלל אסופי. ותירץ דכאן הדיון הוא רק עליו ולא על אמו, וא"כ מהני מטעם כל דפריש מרובא פריש. וה"ה מתה אמו שאין הדיון עליה לא צריך תרי רובי דרק היכא שהדיון אף על אמו והיא קבועה צריך תרי רובי פ"ת ס"ק מ"א.